

[Arbejdsministeren]

nu se, hvordan den afgørelse fra arbejdsdirektoratet falder ud.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu er det jo sådan, at sagsbehandlingstiden både i direktoratet og i ankenævnet er overordentlig lang, og hvis man skal vente på begge dele, tager det flere år, i bedste fald 2 år. Jeg vil spørge arbejdsministeren, om man som et mindstemål kunne arbejde på, om arbejdsministeren ville være positiv over for, at man fik en dispensation for nærradioerne, så længe nærradioforsøgene kører. Ellers er ideen med, at arbejdsløse skal kunne komme til orde i nærradioerne, jo dødfødt, for disse konkrete sager bliver i alle tilfælde ikke behandlet, før forsøgene er forbi.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Nej, jeg er ikke indstillet på, at der skal være nogen dispensation i øjeblikket, men jeg er sikker på, at arbejdsdirektoratet ligesom jeg selv har fulgt denne debat, også den debat, der har været i medierne om disse sager. Jeg vil naturligvis meget gerne gøre arbejdsdirektoratet opmærksom på den debat, der har været i forbindelse med spørgsmålet her, og det kunne måske bevirke, at arbejdsdirektoratet, da det er den første sag på et nyt område, prøvede på at træffe afgørelsen ret hurtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 46

17) Til *energiministeren* af:

Lone Dybkjær (RV):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med dansk retsbevidsthed, at energiministeriets bekendtgørelse nr. 98 af 19. marts 1982 i § 7 fastsætter følgende: »Kommunalbestyrelsen kan pålægge en ejendom, som allerede forsynes fra et kollektivt varmforsyningsanlæg, at forblive tilsluttet dette?«

Skriftlig begrundelse

Det må betragtes som et indgreb i kundernes selvfølgeligelige rettigheder, at de ikke kan afslutte et privatretligt kontraktforhold, når

kontrakten udløber, hvis de har en interesse heri. Disse kontrakter er ofte meget langtrækkende, 10–20 år, og der har derfor ikke været nogen valgmulighed for de pågældende ejendomme efter varmforsyningslovens gennemførelse.

Hvis kollektive varmforsyningsanlæg er tilfredsstillende drevet, vil tilsluttede kunder antagelig fortsætte frivilligt, og i så tilfælde vil problemerne blive få. Men hvis de ikke er det, kan det ikke være rigtigt, at en kommunalbestyrelse påtvinger nogle beboere f.eks. fjernvarme, som er dyrere end andre energiformer.

Energiministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne først benytte lejligheden til at fremhæve, at varmeplanlægningen og omlægningen til kollektiv forsyning efter regeringens opfattelse bør lægges således til rette, at borgerne kan se deres fordel i frivilligt at tilslutte sig de kollektive opvarmningssystemer. Jeg vil understrege, at beslutningen om anvendelsen af disse muligheder er decentral, idet alene kommunalbestyrelsen kan træffe sådanne beslutninger ud fra sin vurdering af de lokale forhold, herunder naturligvis varetagelsen af lokalsamfundets interesser.

Anvendelsen af tilslutningspligt er i øvrigt ikke ukendt for andre tekniske forsyningssystemer, idet en fælles løsning lokalt af sådanne problemer blot er udtryk for en fornuftig handle måde. Ingen kunne vel i dag f.eks. forestille sig, at spildevandssystemet var etableret individuelt.

Derfor er anvendelsen af regler om tilslutningspligt efter min opfattelse ikke i strid med dansk retsbevidsthed. Et pålæg – hvis en kommune altså beslutter sig for det, og det er dens afgørelse alene – om fortsat at være tilsluttet, indebærer pligt til at betale de faste afgifter, men det indebærer ikke en af-tagepligt. I øvrigt kan jeg oplyse, at den lov, vi her diskuterer fortolkningen af, skal revideres i førstkommande folketingssamling.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal takke for svaret og også for oplysningen om, at det er tilstrækkeligt, at man betaler de faste afgifter. Jeg ved ikke, om energiministeren er i stand til på stående fod at sige sådan gennemsnitligt, hvor meget de faste afgifter udgør af det samlede forbrug,